

Mijn God is... | 3

De fluisterende God

Wie sjokt daar met hangende schouders door de woestijn? Wie valt daar neer onder een bremstruik, verlangend naar de dood? Het is Elia!

We leren Elia vandaag van een andere kant kennen. Hij nam het op tegen Achab en honderden profeten van de Baäl (*1 Koningen 17* en *18*). Daarin was hij groot, een van de grootsten in het koninkrijk van God. Voor ons gevoel staat hij dan ver boven ons. Maar nu komt hij dichtbij: hij ziet het niet meer zitten. Zo is Elia dus ook: een mens als wij (*Jakobus 5, 17*)!

1
Wie is er wel eens teleurgesteld in mensen? Wie is, bezig in de kerk, wel eens gefrustreerd geraakt?

Als kringleider lukt het je niet de kring in bloei te krijgen. En je denkt: laat iemand anders het maar doen. Je zingt tijdens een kerkdienst op het podium, met hart en ziel, maar krijgt na afloop geen enkele reactie. Je denkt: waar doe ik het voor? Je hebt jaren geleden je kind laten dopen, maar het geloof zegt hem niets meer. Je denkt: heeft onze opvoeding dan geen zin gehad?

Het is het Eliagevoel. Elia had een enorme passie voor God en het volk van God. Hij had gedacht dat het gebeuren op de Karmel voor een doorbraak zou zorgen, maar in plaats daarvan wordt hij persoonlijk bedreigd, door koningin Izebel. Dan knapt er iets bij hem: hij geeft het op. Hij wil geen profeet meer zijn en stuurt daarom zijn knecht naar huis.

Elia haakt af. En het wordt niet verzwegen: de Bijbel vertelt het. Het mag er dus zijn: onze moedeloosheid, onze teleurstelling, ons weglopen.

2
Elia zit zó diep, dat hij het liefst wil sterven. Maar God geeft geen gehoor aan de wens van zijn profeet. Tot twee keer toe stuurt hij een engel, die Elia voorziet van water en brood. Want Elia moet een verre reis maken.

God is niet boos op Elia. Nee, hij zorgt voor een bijzondere ontmoeting: Elia moet naar de Horeb. En dat is de Sinaï, de berg waar God met zijn volk een verbond sloot (*Exodus 19, 1 e.v.*). God neemt Elia mee terug naar waar het allemaal begon. Hij vraagt zijn profeet: 'Wat doe je hier?' Dat is niet verwijtend bedoeld, maar juist liefdevol: 'Elia, begrijp je waarom je hier bent?'

Dat is ook voor ons bemoedigend. Wanneer wij het niet meer zien zitten neemt God ons mee naar de plek waar het voor ons begon: Golgota. En hij zegt tegen je: 'Kom tot rust. Verwacht het niet van jouw activiteiten en inspanningen, maar besef wie ik ben: de God die mensen redt en een toekomst geeft.'

3
Op de Horeb verschijnt God aan Elia, zoals hij eens aan Mozes verscheen (*Exodus 34, 5-7*). Er raast een storm,

Prekenserie over Elia

Bijbelgedeelte

1 Koningen 19

datum

20 september 2020

bijzonderheid

bediening van de doop

er dondert een aardbeving en er vlamt een vuur. Maar daarin is God niet. Dan klinkt 'het gefluister van een zachte bries' (vers 12b). En Elia weet: hier is de HEER.

We moeten geen tegenstelling maken tussen deze verschijnselen: God kan zowel hard als zacht optreden.

Elia beseft dat niet. Hij zag God alleen in donder en geweld. Nu ontdekt hij dat God ook fluisterend te werk kan gaan. Er zijn maar liefst zeventien Israëlieten die niet voor Baäl knielen: het staat voor een vol en ontelbaar aantal. God heeft niet stilgezeten!

God werkt met zachte kracht in de harten van mensen. Zijn Geest is bezig, ongemerkt, maar krachtig, als het zaadje van de mosterdplant, dat groeit, niet overdonderend, maar wel onstuitbaar (*Marcus 4, 30-32*).

Kijk nog een keer naar het kruis op Golgota. Het daverert erlangs: de storm, de aardbeving, het vuur. Jezus wordt erdoor verteerd. Maar dan hoor je hem zeggen: 'Het is volbracht.' God is aan het werk. Hij redt jou en vele anderen. En zijn rijk breidt zich uit, steeds meer!

4
God is de fluisterende God. Hij werkt, op zijn manier, op zijn tijd, en in zijn tempo. Ga je daarin mee?

Je hebt je kind een christelijke opvoeding gegeven, maar het heeft voor je gevoel niets uitgehaald. Je zet je in voor de kerk, in de erediensten, in de kring. Maar je ziet nauwelijks resultaat. God zegt vandaag tegen jou: 'Kom even bij mij. En ontdek dat ik een plan heb met jou, met je kind, met de kerk. Ik werk er hard aan, want ik laat niet los wat mijn hand begonnen is te doen. Je ziet het lang niet altijd. Maar wil je het wel geloven?'

Wil je in dienst staan van de fluisterende God? Durf jij jouw werk in zijn handen te leggen? Leg je teleurstelling, je boosheid, je moedeloosheid af. En laat de vrucht van de Geest in je groeien: geduld, loslaten, volhouden. Stem af op God, die bezig is als een zachte bries.

Slot

Elia deed het. Hij gaat weer terug naar Israël en wijst Elisa aan als zijn opvolger, zoals God gezegd had. Nu heeft hij weer een knecht; hij gaat weer aan de slag als profeet.

Maar hij is veranderd. Er is veel meer ontspanning in zijn optreden. Want hij weet: hij staat in dienst van de fluisterende God.